

ZALECENIA

ZALECENIE KOMISJI (UE) 2020/1307

z dnia 18 września 2020 r.

w sprawie wspólnego unijnego zestawu narzędzi służących zmniejszeniu kosztów wprowadzania sieci o bardzo dużej przepustowości oraz zapewnieniu terminowego i sprzyjającego inwestycjom dostępu do widma radiowego 5G, aby wspierać łączność z myślą o odbudowie gospodarki po kryzysie związanym z COVID-19 w Unii

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 292,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kryzys związany z COVID-19 pokazał, że łączność jest niezbędna dla obywateli i przedsiębiorstw w Unii. Sieci łączności elektronicznej, w szczególności sieci o bardzo dużej przepustowości, odgrywają kluczową rolę w reagowaniu na kryzys, umożliwiając zdalną pracę i naukę szkolną, opiekę zdrowotną oraz komunikację osobistą i rozrywkę. Rozpowszechnione połączenia gigabitowe są podstawą zastosowań wymagających dużej przepustowości w dziedzinie zdrowia, edukacji, transportu, logistyki i mediów, co może odegrać kluczową rolę w odbudowie europejskiej gospodarki. Ogólniej rzecz biorąc, łączność stacjonarna i bezprzewodowa znacznie przyczynia się do zapewnienia dostępu do usług po przystępnej cenie oraz zmniejszenia przepaści cyfrowej. Stanowi ona ważne narzędzie, które umożliwia informowanie społeczeństwa, zapewnia wsparcie właściwym organom publicznym w ograniczaniu rozprzestrzeniania się wirusa oraz pozwala organizacjom opieki zdrowotnej na wymianę danych i świadczenie teleusług.
- (2) Pandemia zmieniła perspektywy gospodarcze na nadchodzące lata. Bardziej niż kiedykolwiek potrzebne są inwestycje i reformy, aby zapewnić konwergencję oraz zrównoważone, przyszłościowe i trwałe ożywienie gospodarcze. Inwestycje w obszarach stanowiących wspólne priorytety Unii, szczególnie w dziedzinie polityki ekologicznej, cyfrowej i społecznej, zwiększą odporność Unii oraz przyczynią się do tworzenia miejsc pracy i zrównoważonego wzrostu gospodarczego, a jednocześnie do modernizacji gospodarek państw członkowskich. Państwa członkowskie powinny zatem w pełni wykorzystać potencjał proponowanego Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności, zapewniając efektywne wydatki publiczne i tworząc warunki najbardziej sprzyjające inwestycjom prywatnym. W tym celu w niniejszym zaleceniu zawarto wytyczne dla państw członkowskich, które są w trakcie opracowywania projektów swoich planów odbudowy i zwiększania odporności. Wskazano w nim, w jaki sposób państwa członkowskie mogą wdrożyć proste i realistyczne środki służące przydzielaniu widma radiowego na potrzeby sieci piątej generacji (5G) na warunkach sprzyjających inwestycjom oraz w jaki sposób mogą one ułatwić wprowadzanie sieci stacjonarnych i bezprzewodowych o bardzo dużej przepustowości, na przykład przez usunięcie zbędnych barier administracyjnych i usprawnienie procedur udzielania pozwoleń.
- (3) W tym kontekście społeczno-ekonomicznym konieczne jest opracowanie wspólnego podejścia unijnego – „zestawu narzędzi” – opartego na najlepszych praktykach. Celem jest wspieranie terminowego wprowadzania sieci o bardzo dużej przepustowości, w tym sieci światłowodowych i bezprzewodowych nowej generacji. Takie podejście sprzyjałoby pojawiającym się i przyszłym procesom i aplikacjom cyfrowym oraz przyczyniałoby się bezpośrednio do wzrostu gospodarczego i zatrudnienia w ramach ożywienia gospodarczego w Unii.
- (4) W konkluzjach Rady w sprawie kształtowania cyfrowej przyszłości Europy z dnia 9 czerwca 2020 r. ⁽¹⁾ podkreślono, że pandemia COVID-19 uwidoczniła potrzebę szybkiej i powszechnej łączności. Sytuacja ta wymaga, aby państwa członkowskie, w ścisłej współpracy z Komisją, opracowały zestaw najlepszych praktyk w celu zmniejszenia kosztów wprowadzania sieci i ułatwienia rozwoju infrastruktury o bardzo dużej przepustowości, w tym światłowodów i 5G.
- (5) Sieci ruchome 5G zapewnią użytkownikom urządzeń mobilnych łączność o bardzo dużej przepustowości. Sieci te będą odgrywały zasadniczą rolę w tworzeniu podstaw transformacji cyfrowej i ekologicznej w obszarach takich, jak: transport, energetyka, produkcja, zdrowie, rolnictwo i media. Powodzenie szeregu zastosowań sieci 5G wymaga ciągłości świadczenia usług na znacznych obszarach, w tym w wymiarze transgranicznym. Ważne jest zatem, aby państwa członkowskie podjęły odpowiednie kroki w celu promowania wprowadzania sieci 5G na całym swoim terytorium, w tym na obszarach wiejskich i w regionach oddalonych, i współpracowały ze sobą w zakresie wprowadzania sieci 5G na obszarach transgranicznych.

⁽¹⁾ Konkluzje Rady w sprawie kształtowania cyfrowej przyszłości Europy, 9 czerwca 2020 r., 8711/20, <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-8711-2020-INIT/pl/pdf>

- (6) Działania związane z widmem, o których mowa w niniejszym zaleceniu, mogą stanowić wsparcie w procesie przygotowania przyszłego zaktualizowanego planu działania Komisji dla Europy w zakresie 5G i 6G, zapowiedzianego w komunikacie Komisji „Kształtowanie cyfrowej przyszłości Europy”⁽²⁾. Ten zaktualizowany plan zawierałby podsumowanie poczynionych postępów, określałby środki pozwalające wyeliminować obecne braki w procesie wprowadzania sieci oraz wyznaczałby nowy poziom ambicji w odniesieniu do wprowadzania w przyszłości sieci 5G na szczeblu UE, aby zapewnić wykorzystanie w pełni potencjału łączności 5G, by wspomóc osiągnięcie długoterminowych celów UE dotyczących cyfrowej transformacji gospodarki.
- (7) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/61/UE⁽³⁾ („dyrektywa w sprawie zmniejszenia kosztów sieci szerokopasmowych”) ma na celu ułatwienie i wspieranie wprowadzania szybkich sieci łączności elektronicznej. W swoim sprawozdaniu w sprawie wdrożenia tej dyrektywy⁽⁴⁾ Komisja wskazała szereg problemów związanych z jej skutecznością, w tym fakt, że państwa członkowskie nie w pełni wykorzystują niektóre środki fakultatywne. W odpowiedzi w niniejszym zaleceniu należy zaproponować środki zachęcające do odpowiednio szybkiego wprowadzania zrównoważonych sieci łączności elektronicznej o bardzo dużej przepustowości, w tym sieci 5G.
- (8) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972⁽⁵⁾, którą państwa członkowskie muszą transponować i która musi być stosowana od dnia 21 grudnia 2020 r., promuje łączność i dostęp do sieci o bardzo dużej przepustowości oraz korzystanie z tych sieci przez wszystkich obywateli Unii i wszystkie unijne przedsiębiorstwa. Niniejsze zalecenie ma przyczynić się do osiągnięcia tego celu, a zatem skupiono się w nim na wprowadzaniu sieci o bardzo dużej przepustowości.
- (9) Państwa członkowskie powinny współpracować ze sobą oraz z Komisją, aby pilnie opracować zestaw narzędzi zawierający najlepsze praktyki w zakresie stosowania dyrektywy w sprawie zmniejszenia kosztów sieci szerokopasmowych, oparty na minimalnych wymogach ustanowionych w tej dyrektywie i służący wprowadzeniu ulepszeń w następujących obszarach: (i) usprawnienie procedur udzielania pozwoleń w kontekście szerszych starań na rzecz poprawy skuteczności i przejrzystości funkcjonowania administracji publicznej oraz przyczynienia się do ułatwienia prowadzenia działalności gospodarczej; (ii) zwiększenie przejrzystości i wzmocnienie pojedynczego punktu informacyjnego; (iii) rozszerzenie prawa dostępu do istniejącej infrastruktury technicznej kontrolowanej przez podmioty sektora publicznego oraz (iv) usprawnienie mechanizmu rozstrzygania sporów. Ponadto państwa członkowskie powinny wskazać środki, które pomogłyby zmniejszyć wpływ sieci łączności elektronicznej na środowisko i zapewnić ich zrównoważony charakter.
- (10) Zgodnie z art. 7 dyrektywy w sprawie zmniejszenia kosztów sieci szerokopasmowych państwa członkowskie muszą zapewnić, aby właściwe organy podejmowały decyzje dotyczące wszystkich pozwoleń na niezbędne roboty budowlane w celu wdrożenia elementów szybkich sieci łączności elektronicznej w terminie 4 miesięcy, który to termin może wyjątkowo ulec przedłużeniu, gdy jest to należyście uzasadnione lub gdy konieczne jest dochowanie innych terminów lub obowiązków określonych w prawie krajowym w celu właściwego przeprowadzenia procedury. Aby uniknąć niespójnych praktyk w całej Unii, państwa członkowskie powinny zatem dążyć do stworzenia warunków, które sprzyjałyby dotrzymaniu tego 4-miesięcznego terminu na udzielenie lub odmowę udzielenia wszystkich niezbędnych pozwoleń, a także powinny wspólnie określić najlepsze praktyki, które jeszcze bardziej usprawnią procedury udzielania pozwoleń, takie jak dorozumiane zatwierdzenie i uproszczone procedury udzielania pozwoleń.
- (11) W przypadku określonych rodzajów wprowadzanych sieci niektóre państwa członkowskie ustanowiły uproszczone procedury udzielania pozwoleń jako sposób znacznego zmniejszenia obciążeń administracyjnych zarówno dla operatorów, jak i dla administracji krajowych. Państwa członkowskie powinny rozważyć stosowanie uproszczonych procedur udzielania pozwoleń lub stosowanie zwolnień z wymogu uzyskania pozwolenia wykraczających poza art. 57 Europejskiego kodeksu łączności elektronicznej, jak również określenie scenariuszy wprowadzania sieci, w przypadku których można by korzystać z tych rozwiązań (np. w przypadku tymczasowych wdrożeń niezbędnych do zapewnienia ciągłości świadczenia usług łączności elektronicznej lub w przypadku prostych modernizacji istniejących sieci, w tym modernizacji istniejących stacji bazowych telefonii komórkowej do standardu 5G).
- (12) Aby zmniejszyć obciążenia administracyjne i usprawnić procedury udzielania pozwoleń, należy ułatwić stosowanie procedur elektronicznych oraz zwiększyć rolę pojedynczego punktu informacyjnego. W tym celu państwa członkowskie powinny rozważyć, w jaki sposób pojedynczy punkt informacyjny mógłby stać się faktycznym punktem kompleksowej obsługi umożliwiającym składanie drogą elektroniczną wniosków o udzielenie pozwolenia na wszystkich szczeblach administracji.

⁽²⁾ COM(2020) 67 final.

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/61/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie środków mających na celu zmniejszenie kosztów realizacji szybkich sieci łączności elektronicznej (Dz.U. L 155 z 23.5.2014, s. 1).

⁽⁴⁾ Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/61/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie środków mających na celu zmniejszenie kosztów realizacji szybkich sieci łączności elektronicznej, COM(2018) 492, 27 czerwca 2018 r.

⁽⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiająca Europejski kodeks łączności elektronicznej (Dz.U. L 321 z 17.12.2018, s. 36).

- (13) Kolejny krok mogłoby stanowić zintegrowane podejście do udzielania pozwoleń w ramach kompetencji pojedynczego punktu informacyjnego, co przyniosłoby znaczną wartość dodaną. Rozwiązanie to mogłoby funkcjonować w oparciu o w pełni skoordynowaną procedurę, w przypadku gdy zaangażowany jest więcej niż jeden właściwy organ. Państwa członkowskie powinny zatem rozważyć powierzenie pojedynczemu punktowi informacyjnemu czynnej roli w koordynowaniu i monitorowaniu procedur udzielania pozwoleń przez różne właściwe organy oraz zapewnianiu odpowiedniej wymiany istotnych informacji.
- (14) Aby uniknąć niepożądanych opóźnień, procedury dotyczące pozwoleń i praw do umieszczania na nieruchomości obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej, w tym wzdłuż tras komunikacyjnych (np. dróg, linii kolejowych), na podstawie art. 43 Europejskiego kodeksu łączności elektronicznej powinny toczyć się równolegle. Państwa członkowskie powinny zbadać możliwość przyznania wspomnianych praw do umieszczania obiektów i urządzeń jak najszybciej, a w każdym razie w maksymalnym terminie przewidzianym na udzielenie pozwoleń wynoszącym 4 miesiące, dostosowując w ten sposób tę procedurę do przepisów art. 7 ust. 3 dyrektywy w sprawie zmniejszenia kosztów sieci szerokopasmowych.
- (15) Biorąc pod uwagę rosnącą liczbę pozwoleń na wprowadzenie sieci łączności elektronicznej oraz ich głównie lokalny charakter, opłaty za pozwolenia na roboty budowlane mogą znacznie różnić się między poszczególnymi państwami członkowskimi i w obrębie samych państw. Mogą one również stanowić znaczną część kosztów wprowadzenia sieci, zwłaszcza na obszarach wiejskich i w regionach oddalonych, gdzie koszt wprowadzenia sieci na użytkownika jest najwyższy. Byłoby zatem bardzo przydatne, gdyby państwa członkowskie wymieniały się informacjami i porozumiały się co do sposobów utrzymania kosztów udzielania pozwoleń na poziomie, który by nie zniechęcał do inwestycji, biorąc pod uwagę mnogość pozwoleń, które często są wymagane.
- (16) Dostęp do wyczerpujących, dokładnych i aktualnych informacji jest zasadniczym warunkiem zapewnienia efektywnego wykorzystania istniejącej infrastruktury technicznej i odpowiedniej koordynacji robót budowlanych. W tym względzie kluczową rolę odgrywa pojedynczy punkt informacyjny. Poprawa przejrzystości w odniesieniu do istniejącej infrastruktury i planowanych robót budowlanych stanowi kluczowy krok wstępnny w kierunku umożliwienia dostępu do tej infrastruktury i poprawy koordynacji robót budowlanych, co z kolei przyniesie dodatkowe korzyści środowisku i społeczeństwu. Należy zatem zachęcać państwa członkowskie do zastanowienia się nad przekazywaniem do pojedynczego punktu informacyjnego wszystkich informacji na temat infrastruktury technicznej dostępnej na danym obszarze pochodzących z różnych źródeł, a także do udzielania pomocy w przekazywaniu informacji georeferencyjnych.
- (17) Należy zachęcać państwa członkowskie do przeanalizowania sposobów poprawy przejrzystości w odniesieniu do istniejącej infrastruktury technicznej przez zwiększenie ilości i podniesienie jakości informacji dostępnych za pośrednictwem pojedynczego punktu informacyjnego. Obejmuje to informacje przekazywane dwustronnie między operatorami na podstawie art. 4 ust. 2 i 4 dyrektywy w sprawie zmniejszenia kosztów sieci szerokopasmowych na stosowny wniosek lub informacje na temat infrastruktury technicznej kontrolowanej przez podmioty sektora publicznego.
- (18) Oprócz wymogów dotyczących dostępu do istniejącej infrastruktury technicznej zawartych w dyrektywie w sprawie zmniejszenia kosztów sieci szerokopasmowych wprowadzanie sieci o bardzo dużej przepustowości można dodatkowo ułatwić przez umożliwienie operatorom uzyskania dostępu do odpowiedniej infrastruktury technicznej kontrolowanej przez podmioty sektora publicznego na warunkach podobnych do tych, które określono w art. 3 tej dyrektywy. Taka infrastruktura techniczna obejmuje budynki, w szczególności dachy, oraz elementy infrastruktury ulicznej, np. latarnie, znaki uliczne, sygnalizację świetlną, billboardy, przystanki autobusowe i tramwajowe oraz stacje metra.
- (19) W dyrektywie w sprawie zmniejszenia kosztów sieci szerokopasmowych przewidziano możliwość zastosowania procedur rozstrzygania sporów, w przypadku gdy negocjacje w sprawie dostępu do infrastruktury zakończą się niepowodzeniem. Państwa członkowskie powinny zwiększyć wysiłki mające na celu wspólne określenie najlepszych praktyk w zakresie skutecznych i efektywnych mechanizmów rozstrzygania sporów oraz sprawnego funkcjonowania organów rozstrzygających spory w całej Unii. W celu zapewnienia przejrzystości praktyki te powinny obejmować terminową publikację decyzji podejmowanych przez organy odpowiedzialne za rozstrzygnięcie sporów.
- (20) Ślad środowiskowy sektora łączności elektronicznej zwiększa się i konieczne jest rozważenie wszelkich możliwych sposobów przeciwdziałania tej tendencji. Zachęty do wprowadzania sieci charakteryzujących się – na przykład – zmniejszonym śladem węglowym mogą przyczynić się do zrównoważoności tego sektora oraz do łagodzenia zmiany klimatu i przystosowywania się do niej. Wzywa się państwa członkowskie, aby w ścisłej współpracy z Komisją określiły i promowały takie zachęty, mogące obejmować przyspieszone procedury udzielania pozwoleń lub obniżone opłaty za wydanie pozwolenia i za dostęp w przypadku sieci spełniających pewne kryteria środowiskowe.

- (21) Aby uniknąć nadmiernego opóźniania procesów udzielania pozwoleń na użytkowanie widma i procesów instalacji bezprzewodowych sieci łączności, państwa członkowskie powinny wymieniać się najlepszymi praktykami dotyczącymi sposobu uwzględniania wyników oceny oddziaływania na środowisko, gdy jest to wymagane, a w szczególności gdy organy przygotowują ramy dla przyszłego zezwolenia na inwestycję dotyczącą projektów, przy pełnym poszanowaniu prawodawstwa Unii, w szczególności dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁶⁾ („dyrektywa w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko”), dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE ⁽⁷⁾ („dyrektywa w sprawie oceny oddziaływania na środowisko”) i dyrektywy Rady 92/43/EWG ⁽⁸⁾ („dyrektywa siedliskowa”). Ocena oddziaływania na środowisko powinna odbywać się na etapie, na którym można określić i ocenić wpływ na środowisko.
- (22) W Europejskim kodeksie łączności elektronicznej wyznaczono państwom wspólny termin, przypadający na koniec 2020 r., przed upływem którego państwa członkowskie muszą umożliwić wykorzystanie zakresu częstotliwości 3,4–3,8 GHz oraz co najmniej 1 GHz z pionierskiego pasma częstotliwości 24,25–27,5 GHz na potrzeby 5G. Ponadto w decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/899 ⁽⁹⁾ wyznaczono państwom członkowskim wspólny termin – do dnia 30 czerwca 2020 r. – przed upływem którego muszą umożliwić wykorzystanie pionierskiego pasma częstotliwości 700 MHz na potrzeby sieci 5G. Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby widmem zarządzano w sposób promujący wysokiej jakości łączność dla przedsiębiorstw i społeczeństwa w wymiarze transgranicznym, a także cyfryzację przemysłu, co przyniesie korzyści gospodarce i całemu społeczeństwu, w tym pod względem dostępności, równych szans i inkluzywności. Osiągnięcie tego celu można by ułatwić dzięki terminowej wymianie poglądów i najlepszych praktyk jeszcze przed rozpoczęciem procesu wzajemnej oceny ustanowionego w Europejskim kodeksie łączności elektronicznej, jak również w jego trakcie.
- (23) Aby zapewnić szybkie i bezpieczne wprowadzanie sieci 5G i upowszechnienie innowacyjnych usług począwszy od 2020 r. zgodnie z planem działania dotyczącym sieci 5G ⁽¹⁰⁾, a także z uwzględnieniem zestawu instrumentów, który określono w zaleceniu Komisji dotyczącym cyberbezpieczeństwa sieci 5G ⁽¹¹⁾, państwa członkowskie powinny unikać wszelkich opóźnień – których źródłem może być kryzys związany z COVID-19 – w umożliwianiu wykorzystania pionierskich pasm częstotliwości na potrzeby sieci 5G lub też powinny minimalizować takie opóźnienia.
- (24) Biorąc pod uwagę znaczenie bezpiecznej i odpornej infrastruktury 5G dla ożywienia i wzrostu gospodarczego, procedury udzielania pozwoleń na użytkowanie widma powinny w stosownych przypadkach wspierać inwestycje w infrastrukturę poprzez zmniejszanie obciążeń finansowych spoczywających na użytkownikach widma radiowego, w szczególności na operatorach, zgodnie z zasadami pomocy państwa. Ma to jeszcze większe znaczenie w kontekście kryzysu związanego z COVID-19. W tym celu należy zachęcać państwa członkowskie do określenia takich zasad udzielania pozwoleń na użytkowanie widma, które służą stosowaniu metodyki ustalania cen widma sprzyjającej inwestycjom. Praktyki takie mogą obejmować w stosownych przypadkach zachęty do oferowania wysokiej jakości zasięgu bezprzewodowego w celu zapewniania szeroko dostępnych usług, również w kontekście transgranicznym.
- (25) Aby uniknąć ograniczonej dostępności widma prowadzącej do wyższych ofert na aukcjach, najlepsze praktyki mogą obejmować środki zakładające nierezzerwowanie – w miarę możliwości – do celów bezpieczeństwa publicznego i obronności pionierskich pasm częstotliwości widma przeznaczonych na potrzeby sieci 5G lub środki, które dopuszczają rezerwowanie zharmonizowanego na szczeblu UE widma radiowego na potrzeby usług łączności elektronicznej dla prywatnych użytkowników widma radiowego, zarówno w odniesieniu do ilości widma, jak i wyboru określonego pasma częstotliwości, tylko w należycie uzasadnionych przypadkach.
- (26) Sieci 5G wymagają rozmieszczenia znacznie gęstszej sieci nadajników w pasmach wyższych częstotliwości w porównaniu z technologiami poprzednich generacji. Współużytkowanie infrastruktury pasywnej i aktywnej oraz uruchamianie wspólnie infrastruktury bezprzewodowej może zmniejszyć koszty takiego wprowadzania (w tym koszty przyrostowe) – w szczególności w przypadku użytkowania zakresów częstotliwości 3,4–3,8 GHz i 24,25–27,5 GHz – a tym samym zwiększyć tempo tego procesu, sprzyjać większemu zasięgowi sieci oraz umożliwić skuteczniejsze i efektywniejsze wykorzystanie widma radiowego z korzyścią dla konsumentów. Właściwe organy powinny zatem pozytywnie traktować to rozwiązanie, w szczególności na obszarach o ograniczonej rentowności ekonomicznej.

⁽⁶⁾ Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz.U. L 197 z 21.7.2001, s. 30).

⁽⁷⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz.U. L 26 z 28.1.2012, s. 1).

⁽⁸⁾ Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7).

⁽⁹⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/899 z dnia 17 maja 2017 r. w sprawie wykorzystywania zakresu częstotliwości 470–790 MHz w Unii (Dz.U. L 138 z 25.5.2017, s. 131).

⁽¹⁰⁾ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Sieć 5G dla Europy: plan działania”, COM(2016) 588 final.

⁽¹¹⁾ Zalecenie Komisji (UE) 2019/534 z dnia 26 marca 2019 r. Cyberbezpieczeństwo sieci 5G (Dz.U. L 88 z 29.3.2019, s. 42).

- (27) Wprowadzaniu gęstych sieci bezprzewodowych 5G sprzyjałyby również elastyczne systemy pozwoleń, które pobudzają inwestycje w sieci bezprzewodowe i zapewniają efektywne wykorzystanie widma. Pasma wysokich częstotliwości powyżej 24 GHz („zakresy fal milimetrowych”), takie jak zakres częstotliwości 24,25–27,5 GHz, oferują dużą ilość widma radiowego o ograniczonych geograficznie cechach propagacyjnych. Chociaż na potrzeby przyznawania praw użytkowania w odniesieniu do pasm częstotliwości, których dotyczy problem ograniczonej dostępności, państwa członkowskie na ogół powinny stosować konkurencyjne procedury wyboru takie jak aukcje, procedury takie mogą w pewnych przypadkach ograniczać możliwości inwestowania w gęste sieci bezprzewodowe 5G, jak również elastyczność i wynikającą z tego efektywność użytkowania widma. Za najlepszą praktykę można uznać udzielanie indywidualnych pozwoleń na użytkowanie zharmonizowanych zakresów fal milimetrowych w drodze przyspieszonej procedury administracyjnej, która jest otwarta, obiektywna, proporcjonalna, niedyskryminująca i oparta na przejrzystych kryteriach i procedurach.
- (28) Aby uniknąć rozbieżnych rozwiązań w przypadku przyznawania praw do użytkowania widma radiowego w celu świadczenia transgranicznych usług bezprzewodowych, państwa członkowskie powinny lepiej koordynować przydzielanie widma radiowego, tak aby promować łączność bezprzewodową, która będzie wspierała transformację przemysłową Unii i suwerenność cyfrową w oparciu o elastyczną infrastrukturę 5G zdolną do obsługi wielu usług. Skoordynowane przydzielanie widma ma szczególne znaczenie dla spełnienia wymogów dotyczących łączności w odniesieniu do nowych zastosowań, które przyczyniają się do cyfryzacji operacji w obszarze mobilności i transportu drogowego i kolejowego oraz produkcji przemysłowej. Warunki te dotyczą w szczególności jakości usług wyrażonej za pomocą parametrów takich jak zdolność, przepustowość, opóźnienie, niezawodność oraz bezpieczeństwo i odporność sieci.
- (29) W tym celu państwa członkowskie powinny przyczynić się do opracowania zestawu najlepszych praktyk i uzgodnić go, działając w ścisłej współpracy z Komisją i przy wsparciu ze strony Zespołu ds. Polityki Spektrum Radiowego, na potrzeby ważnych innowacyjnych zastosowań w sektorach przemysłu o wymiarze transgranicznym, takich jak transport drogowy lub kolejowy (w tym korytarze transgraniczne na potrzeby współpracującej, opartej na sieci i zautomatyzowanej mobilności) oraz inteligentne fabryki. W praktykach tych można by uwzględnić wyniki projektów pilotażowych i testów finansowanych przez UE w sektorach wertykalnych, w tym w transgranicznych korytarzach 5G. W praktykach takich należy określić odpowiednie wspólne zakresy częstotliwości, systemy pozwoleń i warunki świadczenia przez operatorów specjalnych (sektorowych) usług bezprzewodowych. Wspólne systemy pozwoleń mogłyby dotyczyć indywidualnych pozwoleń dla operatorów i zainteresowanych stron z sektora przemysłu, w tym wspólnego użytkowania widma. Wspólne warunki udzielania pozwoleń mogłyby dotyczyć realizacji, jakości usług, wspólnego użytkowania widma, współistnienia systemów bezprzewodowych, przetrzymywania widma, cyberbezpieczeństwa oraz wynegocjowanych umów między operatorami sieci ruchomych a zainteresowanymi stronami z sektora przemysłu, a także środków służących ochronie niezbędnej łączności na potrzeby transportu lotniczego. W tym względzie Zespół ds. Polityki Spektrum Radiowego powinien pomóc Komisji w ustaleniu, czy istnieje potrzeba powierzenia Europejskiej Konferencji Administracji Pocztowych i Telekomunikacyjnych zadania opracowania zharmonizowanych warunków technicznych dotyczących użytkowania widma.
- (30) Wdrażając zestaw najlepszych praktyk opracowanych we współpracy z Komisją, państwa członkowskie powinny koordynować proces udzielania pozwoleń na użytkowanie widma, a w szczególności korzystać z procedury wspólnego udzielania pozwoleń zgodnie z art. 37 Europejskiego kodeksu łączności elektronicznej. Proces taki może obejmować przydzielanie wspólnego specjalnego zakresu częstotliwości na podstawie wspólnych warunków udzielania pozwoleń.
- (31) Wdrażaniu zestawu narzędzi sprzyjałyby jasny proces, odpowiednie monitorowanie, większa przejrzystość oraz zintensyfikowany dialog na szczeblu krajowym i unijnym.
- (32) W celu opracowania zestawu narzędzi państwa członkowskie powinny współpracować ze sobą i działać w ścisłej współpracy z Komisją. W stosownych przypadkach w proces ten należy zaangażować Zespół ds. Polityki Spektrum Radiowego, Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej i krajowe organy regulacyjne, sieć biur kompetencji w zakresie łączności szerokopasmowej, organy odpowiedzialne za rozstrzyganie sporów oraz właściwe organy odpowiedzialne za funkcje pojedynczego punktu informacyjnego.
- (33) Niniejsze zalecenie pozostaje bez uszczerbku dla stosowania prawa konkurencji i zasad pomocy państwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

1. PRZEDMIOT I DEFINICJE

1. W niniejszym zaleceniu określono wytyczne dotyczące opracowania najlepszych praktyk, zwanych „zestawem narzędzi”, na potrzeby wspierania łączności z myślą o odbudowie gospodarki po kryzysie związanym z COVID-19, koncentrując się na trzech obszarach, których celem jest w szczególności:
  - a) obniżenie kosztu i zwiększenie tempa wprowadzania sieci łączności elektronicznej, a w szczególności sieci o bardzo dużej przepustowości, przez usprawnienie procedur udzielania pozwoleń na roboty budowlane, poprawę przejrzystości i wzmocnienie zdolności pojedynczych punktów informacyjnych utworzonych na podstawie dyrektywy w sprawie zmniejszenia kosztów sieci szerokopasmowych, rozszerzenie praw dostępu do istniejącej infrastruktury technicznej kontrolowanej przez podmioty sektora publicznego oraz wskazanie środków, które pomogłyby zmniejszyć wpływ sieci łączności elektronicznej na środowisko;
  - b) zapewnienie w stosownych przypadkach terminowego i sprzyjającego inwestycjom dostępu do widma radiowego 5G poprzez proinwestycyjne zachęty do użytkowania widma, jak również procedury terminowego przydziału widma w odniesieniu do pionierskich pasm sieci 5G;
  - c) ustanowienie procesu ściślejszej koordynacji przydziału widma, który ułatwiłby również transgraniczne świadczenie innowacyjnych usług 5G.
2. Do celów niniejszego zalecenia stosuje się definicje zawarte w dyrektywie w sprawie zmniejszenia kosztów sieci szerokopasmowych oraz w Europejskim kodeksie łączności elektronicznej.

2. PROCES OPRACOWYWANIA ZESTAWU NARZĘDZI

3. W celu opracowania zestawu narzędzi w obszarach objętych sekcjami 3, 4 i 5 niniejszego zalecenia państwa członkowskie powinny współpracować ze sobą i działać w ścisłej współpracy z Komisją. W stosownych przypadkach w proces ten należy zaangażować następujące organy:
  - a) Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej oraz krajowe organy regulacyjne, jak również sieć biur kompetencji w zakresie łączności szerokopasmowej oraz właściwe organy odpowiedzialne za funkcje pojedynczego punktu informacyjnego – w odniesieniu do obszarów określonych w sekcji 3;
  - b) Zespół ds. Polityki Spektrum Radiowego i właściwe krajowe organy regulacyjne – w odniesieniu do obszarów określonych w sekcjach 4 i 5.
4. Do dnia 20 grudnia 2020 r. państwa członkowskie powinny określić i przekazać sobie nawzajem oraz Komisji najlepsze praktyki zgodnie z sekcjami 3 i 4.
5. Do dnia 30 marca 2021 r. państwa członkowskie w ścisłej współpracy z Komisją powinny uzgodnić zestaw narzędzi.
6. Państwa członkowskie powinny wdrożyć ten zestaw narzędzi w trybie pilnym i w ścisłej współpracy z innymi państwami członkowskimi, Komisją i innymi odpowiednimi zainteresowanymi stronami.
7. Aby zapewnić przejrzystość i ułatwić wymianę dobrych praktyk między państwami członkowskimi, zestaw narzędzi i wszelkie powiązane informacje, które przekazano, należy podać do wiadomości publicznej na stronie internetowej Europa oraz za pośrednictwem pojedynczych punktów informacyjnych.

3. WZMOCNIONA KOORDYNACJA NA SZCZEBLU UNII W ZAKRESIE ZMNIEJSZANIA KOSZTÓW I ZWIĘKSZANIA TEMPY WPROWADZANIA SIECI O BARDZO DUŻEJ PRZEPUSTOWOŚCI

Usprawnienie procedur udzielania pozwoleń

8. Państwa członkowskie powinny opracować i uzgodnić najlepsze praktyki w celu dalszego usprawnienia procedur udzielania pozwoleń w stopniu wykraczającym poza zakres dyrektywy w sprawie zmniejszenia kosztów sieci szerokopasmowych, jak określono w jej art. 1, oraz w celu ułatwienia przestrzegania terminu i innych warunków określonych w art. 7 ust. 3 dyrektywy w sprawie ograniczenia kosztów sieci szerokopasmowych. W szczególności państwa członkowskie powinny przeanalizować, w jaki sposób:
  - a) ułatwić dotrzymanie maksymalnego terminu 4 miesięcy na wydanie lub odmowę wydania pozwolenia. Aby zwiększyć pewność prawa i przyczynić się do zmniejszenia obciążeń administracyjnych, w przypadku niewydania wyraźnej decyzji w terminie czterech miesięcy państwa członkowskie powinny rozważyć uznanie, że dany wniosek został – w sposób dorozumiany – rozpatrzony pozytywnie;

- b) uprościć i usprawnić procedury udzielania pozwoleń, w tym ustanowić przyspieszone procedury udzielania pozwoleń lub zwolnienia z wymogu uzyskania pozwolenia w stosownych przypadkach oraz określić rodzaj wprowadzanych sieci, w przypadku których można korzystać z takich rozwiązań;
  - c) dać operatorom prawo do składania drogą elektroniczną za pośrednictwem pojedynczego punktu informacyjnego wniosków o udzielenie wszelkich niezbędnych pozwoleń wymaganych w odniesieniu do robót budowlanych mających na celu wprowadzenie elementów sieci o bardzo dużej przepustowości;
  - d) ustanowić pojedynczy punkt informacyjny jako punkt kompleksowej obsługi na potrzeby składania wniosków o pozwolenie na takie roboty budowlane. W tym celu pojedynczy punkt informacyjny mógłby odgrywać aktywną rolę w koordynowaniu i monitorowaniu procedur udzielania pozwoleń na wszystkich szczeblach administracyjnych. Pojedynczy punkt informacyjny mógłby mieć również za zadanie ułatwianie wymiany informacji na temat stanu zaawansowania tych procedur między wnioskodawcami a właściwymi organami, w tym przekazywanie wnioskodawcy decyzji wydanej przez właściwy organ lub właściwe organy.
9. Państwa członkowskie powinny również rozważyć najlepsze praktyki ułatwiające przyznawanie praw do umieszczania na nieruchomości obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej, o których to prawach mowa w art. 43 Europejskiego kodeksu łączności elektronicznej, w przypadku gdy prawa te są wymagane do wprowadzenia elementów sieci o bardzo dużej przepustowości. Takie najlepsze praktyki powinny zapewniać, aby w przypadku gdy wdrożenie takich elementów sieci wymaga uzyskania zarówno pozwoleń na roboty budowlane, jak i praw do umieszczania na nieruchomości obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej, właściwe organy udzielały niezbędnych pozwoleń lub odmawiały ich udzielenia równolegle w ciągu maksymalnie 4 miesięcy od złożenia wniosku.
10. Państwa członkowskie powinny wymieniać między sobą i uzgadniać najlepsze praktyki w celu zapewnienia, aby opłaty pobierane za udzielanie pozwoleń na roboty budowlane, które są niezbędne do wdrożenia sieci o bardzo dużej przepustowości, były obiektywnie uzasadnione, przejrzyste, niedyskryminujące i proporcjonalne do zamierzonego celu, a także by pokrywały jedynie koszty administracyjne poniesione w związku z udzieleniem takich pozwoleń.

Zwiększenie przejrzystości za pośrednictwem pojedynczego punktu informacyjnego

11. Państwa członkowskie powinny opracować odpowiednie najlepsze praktyki służące zwiększeniu przejrzystości w odniesieniu do infrastruktury technicznej, tak aby operatorzy mieli łatwiejszy dostęp do wszystkich istotnych informacji na temat infrastruktury dostępnej na danym obszarze. W tym celu państwa członkowskie powinny rozważyć wzmocnienie roli pojedynczego punktu informacyjnego i rozszerzenie zakresu jego funkcji o udostępnianie np. informacji georeferencyjnych (map i modeli cyfrowych) oraz integrowanie informacji z różnych źródeł (w szczególności informacji przekazywanych przez właściwe organy krajowe na każdym szczeblu, organy sektora publicznego i operatorów sieci).
12. Zachęca się państwa członkowskie, aby rozwijały najlepsze praktyki w celu zapewnienia, aby informacje, o których mowa w art. 4 ust. 1 dyrektywy, będące w posiadaniu organów sektora publicznego, były udostępniane za pośrednictwem pojedynczego punktu informacyjnego w formie elektronicznej. Ponadto państwa członkowskie powinny rozważyć udostępnianie za pośrednictwem pojedynczego punktu informacyjnego informacji dotyczących infrastruktury technicznej wykraczających poza minimum określone w dyrektywie, takich jak lokalizacja georeferencyjna infrastruktury, jej model cyfrowy, rodzaj i aktualny sposób użytkowania lub jej zdolność całkowita i wolna.
13. Aby dodatkowo poprawić ilość i rodzaj informacji dostępnych za pośrednictwem pojedynczego punktu informacyjnego, państwa członkowskie powinny nałożyć na operatorów sieci wymogu udostępniania za pośrednictwem tego punktu – i w postaci elektronicznej – informacji dotyczących ich istniejącej infrastruktury technicznej, które udostępnił innym operatorom na konkretny wniosek.

Rozszerzenie prawa dostępu do istniejącej infrastruktury technicznej

14. Aby zwiększyć liczbę i różnorodność obiektów i urządzeń dostępnych operatorom do celów wprowadzania elementów sieci o bardzo dużej przepustowości, państwa członkowskie powinny opracować najlepsze praktyki w zakresie umożliwiania operatorom dostępu do infrastruktury technicznej (w tym budynków i elementów infrastruktury ulicznej) kontrolowanej przez podmioty publiczne, która może pomieścić elementy sieci o bardzo dużej przepustowości, na warunkach podobnych do tych, które określono w art. 3 dyrektywy w sprawie zmniejszenia kosztów sieci szerokopasmowych.

Mechanizm rozstrzygnięcia sporów

15. Państwa członkowskie powinny opracować najlepsze praktyki w celu poprawy skuteczności i efektywności mechanizmu rozstrzygnięcia sporów w odniesieniu do sporów dotyczących dostępu do infrastruktury technicznej oraz w celu usprawnienia funkcjonowania organów odpowiedzialnych za rozstrzygnięcie sporów, aby umożliwić jak najszybsze rozwiązywanie zaistniałych spornych kwestii i zapewnić stronom wskazówki na temat odpowiednich warunków i opłat, w tym poprzez terminowe publikowanie decyzji.

Zmniejszenie śladu środowiskowego sieci

16. Zachęca się państwa członkowskie do opracowania najlepszych praktyk motywujących do wdrażania sieci łączności elektronicznej o ograniczonym śladzie środowiskowym, w szczególności pod względem zużycia energii i powiązanych emisji gazów cieplarnianych, w tym:
  - a) kryteriów oceny zrównoważenia środowiskowego przyszłych sieci;
  - b) zachęt dla operatorów do wprowadzania sieci zrównoważonych pod względem środowiskowym.

Ocena oddziaływania na środowisko

17. W przypadku gdy prawodawstwo Unii, w szczególności dyrektywa 2001/42/WE („dyrektywa w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko”), dyrektywa 2011/92/UE („dyrektywa w sprawie oceny oddziaływania na środowisko”) i dyrektywa 92/43/EWG („dyrektywa siedliskowa”), wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania, a w szczególności gdy organy przygotowują ramy dla przyszłego zezwolenia na inwestycję dotyczącą projektów, państwa członkowskie powinny wymieniać się najlepszymi praktykami dotyczącymi sposobu przeprowadzania oceny oddziaływania i uwzględniania jej wyników na etapie, na którym można określić i ocenić wpływ na środowisko, na przykład gdy operatorzy przedstawiają ogólne plany projektów dotyczących konkretnej instalacji lub konkretnego wdrożenia sieci.

4. DZIAŁANIA NA SZCZEBLU KRAJOWYM MAJĄCE NA CELU ZAPEWNIENIE TERMINOWEGO I SPRZYJAJĄCEGO INWESTYCJOM DOSTĘPU DO WIDMA RADIOWEGO 5G

Harmonogram procedur udzielania pozwoleń na użytkowanie widma

18. Bez uszczerbku dla jakiegokolwiek oceny przypadku siły wyższej na podstawie prawa Unii państwa członkowskie powinny zapewnić, aby postępowania w sprawie przyznania praw użytkowania widma radiowego odraczano w związku z kryzysem wywołanym przez COVID-19 w możliwie jak najmniejszym stopniu i tylko na tak długo, jak jest to konieczne, by zapobiec rozprzestrzenianiu się COVID-19 lub powstrzymać rozprzestrzenianie się tego wirusa. Państwa członkowskie powinny odpowiednio zaktualizować wszelkie odnośne krajowe harmonogramy dotyczące widma radiowego.
19. Z myślą o wymianie najlepszych praktyk państwa członkowskie powinny zwracać się do forum wzajemnej oceny na podstawie art. 35 Europejskiego kodeksu łączności elektronicznej o przeanalizowanie – przed ich przyjęciem – projektów środków dotyczących przyznawania praw użytkowania widma w paśmie 700 MHz oraz w zakresach częstotliwości 3,4–3,8 GHz i 24,25–27,5 GHz.

Zachęty do inwestycji

20. Aby dokonać przeglądu zachęt motywujących użytkowników widma radiowego do znacznych inwestycji we wdrażanie sieci 5G, państwa członkowskie powinny informować Komisję, w szczególności za pośrednictwem Zespołu ds. Polityki Spektrum Radiowego, o konkretnych środkach, które uznają za najlepsze praktyki, w tym te, które wdrożono lub które mają zostać wdrożone na szczeblu krajowym w kontekście udzielania pozwoleń na użytkowanie widma radiowego w paśmie 700 MHz oraz w zakresach częstotliwości 3,4–3,8 GHz oraz 24,25–27,5 GHz.

Państwa członkowskie powinny zgłaszać w szczególności wszelkie odpowiednie środki, których celem jest:

- a) promowanie odpowiednich cen wywoławczych odzwierciedlających minimalne poziomy opłat za prawa użytkowania widma radiowego;
- b) unikanie ograniczonej dostępności widma przez zapewnienie przydziału pełnej ilości widma radiowego zharmonizowanego na szczeblu Unii;
- c) zapewnienie w niedyskryminujący sposób możliwości uiszczenia opłat za prawa użytkowania widma radiowego w ratach w okresie obowiązywania tych praw;
- d) stosowanie systemu indywidualnych pozwoleń w odniesieniu do zakresu częstotliwości 24,25–27,5 GHz, który to system sprzyja jego terminowemu użytkowaniu, w tym w szczególności systemu opartego na przyspieszonych procedurach administracyjnych, w przypadku gdy jest stosowany do ograniczonych geograficznie praw użytkowania;
- e) połączenie zachęt finansowych z obowiązkami lub formalnymi zobowiązaniami przewidującymi wymóg szybkiego uruchomienia sieci łączności bezprzewodowej wysokiej jakości lub rozszerzenia zasięgu tej sieci;
- f) zapewnienie, z zastrzeżeniem przepisów prawa konkurencji, możliwości współużytkowania infrastruktury pasywnej i aktywnej oraz wspólnego uruchamiania infrastruktury, która opiera się na użytkowaniu widma radiowego.

5. WZMOCNIONA KOORDYNACJA NA SZCZEBLU UNII W ZAKRESIE PRZYDZIAŁU WIDMA DO UŻYTKU TRANSGRANICZNEGO

21. Aby promować spójną praktykę przyznawania praw użytkownika widma radiowego operatorom w celu wdrażania infrastruktury bezprzewodowej nowej generacji (w tym 5G) do transgranicznych zastosowań przemysłowych, państwa członkowskie powinny w ramach zestawu narzędzi opracować i uzgodnić najlepsze praktyki w tym zakresie, w tym służące:
- identyfikacji zastosowań o wymiarze transgranicznym, w szczególności w odniesieniu do transportu drogowego, transportu kolejowego i przemysłu wytwórczego, zgodnie z priorytetami ⁽¹²⁾ Unii w zakresie wdrażania sieci 5G;
  - dla każdego zidentyfikowanego zastosowania – identyfikacji wspólnego specjalnego zakresu częstotliwości w połączeniu z odpowiednim wspólnym systemem pozwoleń, jak również warunków związanych z takimi pozwoleniami, które są niezbędne do zapewnienia ciągłości usług transgranicznych, w tym m.in. jakości usług i bezpieczeństwa sieci.
22. Zachęca się państwa członkowskie do korzystania z najlepszych praktyk zawartych w zestawie narzędzi, o którym mowa w pkt 21, w odniesieniu do odpowiednich użytkowników na swoim terytorium, w szczególności w celu wspólnego określenia wspólnych aspektów procedury wspólnego udzielania pozwoleń i wspólnego przeprowadzenia tej procedury zgodnie z art. 37 Europejskiego kodeksu łączności elektronicznej do dnia 30 marca 2022 r.

6. SPRAWOZDAWCZOŚĆ

23. Do dnia 30 kwietnia 2021 r. każde państwo członkowskie powinno przedstawić Komisji harmonogram wdrażania zestawu narzędzi.
24. Do dnia 30 kwietnia 2022 r. każde państwo członkowskie powinno złożyć sprawozdanie z wdrażania zestawu narzędzi.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 września 2020 r.

W imieniu Komisji
Thierry BRETON
Członek Komisji

⁽¹²⁾ Zob. w szczególności komunikaty Komisji COM(2016) 587 i COM(2020) 67.